

Exekučně prodané věci (různé hornické nářadí, zařízení a nábytek kancelářský) nelze již pokládati za příslušenství horního majetku a nepoživá tudíž přihlášená pohledávka bratrské pokladny v rozvrhu dražebního výtěžku za ně přednostního práva. Příspěvek k §§ 294 obč. zák. 121 horního zák. a 216 čis. 3, 252 a 286 odst. 3 ex. řádu.

Dražební výtěžek, docílený za prodané různé horní nářadí, zařízení i nábytek kancelářský, přikázal soud prvé stožice na účet pohledávky bratrské pokladny pro sl. revír ve S. na dlužných příspěvcích.

Soud rekursní nepřiznal pohledávce této privilegované pořadí a přikázal dražební výtěžek vymáhající straně z těchto důvodů:

Otázku, zda prodané předměty byly příslušenstvím dolů J. a Jos. v Z., nelze nyní již rozebírat a řešiti.

I kdyby se zdálo, že takovým příslušenstvím skutečně byly po rozumu § 294 obč. zák. a §§ 108 č. 5 a 121 hor. zákona a že proto na ně samostatná exekuce podle § 121 odst. 1 hor. zák. a § 252 ex. ř. povolována býti neměla a že prvý soud měl ji podle § 39 č. 2 ex. ř. případně z moci úřední zrušiti, nelze přece na této třeba že neprávem povolené exekuci již ničeho měniti, ježto zabavení věcí těch, jich prodej a udělení příklepu k nim nabyly moci právní a jsou proto již nezměnitelný.

Soud rekursní nemá také již možnosti, aby snad nějakým šetřením získal si náležitý věcný základ pro rozhodnutí zmíněné otázky a musí tudíž při posuzování oprávněnosti stížnosti vycházeti z toho, že exekuce byla povolena a provedena tak, jako by prodané věci nebyly příslušenstvím horním, nýbrž obyčejnými hmotnými věcmi movitými, ohledně nichž byla vykonána exekuce podle druhého titulu, prvního oddílu exek. řádu (§§ 249 až 280).

Rozvrh dražebního výtěžku za ně docíleného dlužno pak ovšem provésti podle § 286 ex. ř., to jest obdobně podle ustanovení §§ 212—214, 229—234 a 236 ex. ř.

Poněvadž v § 286 ex. ř. není citován § 246 ex. ř., plyne z toho, že předpisu tohoto § v tomto případě nelze užiti a opřel-li prvý soudce svůj rozvrh o §§ 216 a 246 č. 3 ex. ř., které tu neplatí, učinil tak neprávem, neboť ani § 216 není v § 286 citován.

K tomu budiž jen ještě doloženo, že bratrským pokladnám hornickým na movité jmění osoby k pojištění povinné pro nedoplatky příspěvků nenáleží přednostní právo zástavní (sr. ple-

nární rozhodnutí nejv. soudu ze dne 27. listopadu 1900 č. 304 úř. sb. č. 1197) a proto k její přihlášce nemohl být vzat zřetel, když jde podle řečeného o rozvrh dražebního výtěžku z věci movitých.

Nejvyšší soud p o t v r d i l usnesení II. stolice z těchto dů-
d ů v o d ů: Neprávem odvolává se rekurentka na předpis § 286
odst. 3 ex. ř. k odůvodnění přednostního pořadí pro pohledávky
bratrských pokladen, poněvadž toto ustanovení jedná o rozvrhu
výtěžku za věci movité a výsadní pořadí, vyhrazené v odst. 3
§ 286 ex. ř. týkati se může jen těch veřejných dávek, které tohoto
pořadí požívají podle příslušných předpisů k věcem m o v i t ý m.
K těmto dávkám nepatří pohledávky bratrských pokladen, kte-
rým předpis § 246 ex. ř. poskytuje přednost v rozvrhu výtěžku
za horní majetek, tedy za nemovitosti. K hornímu majetku náleží
ovšem také jeho příslušenství, na které podle § 121 horního zá-
kona nelze vésti exekuci samostatnou. Avšak za příslušenství
může být pokládáno po rozumu § 294 obč. zák. jen to, co je
s hlavní věcí trvale spojeno. Oddělením od hlavní věci a samo-
statným prodejem přestávají být movité věci příslušenstvím ne-
movitosti a zanikají také právní účinky s těmito věcmi jako pří-
slušenstvím spojené, tedy i veškerá práva výsadní na tyto věci
jako příslušenství nemovitosti se vztahující.

Prodané věci nelze již pokládati za příslušenství horního
majetku a nepožívá tudíž přihlášená pohledávka bratrské po-
kladny v rozvrhu dražebního výtěžku za ně přednostního práva
podle § 246 odst. 3 ex. ř.

R o z h o d n u t í n e j v y š š í h o s o u d u z e d n e 10. d u b -
n a 1923 R I 217/23.

Dr. G.

*Rozsah nároku na odškodnění za zrušené právo pachtov-
ní po rozumu 2. odstavce §u 227 exek. řádu. Pacht-
ovní přísluší z prodaných nemovitosti v pořadí pachtov-
ního práva toliko nárok na náhradu škody, která mu
skutečně vzešla a nikoli také náhrada ušlého zisku.*

Na nemovitostech exekučně prodaných dne 29. října 1923
vázlo pod pol C 64 pachtovní právo pro V. Š., jež vydražitelé
nepřejímají.

Soud I. stolice p ř i k á z a l za toto pachtovní právo od-
š k o d n ě n í ve výši 107.140 Kč a v pořadí tohoto práva také
poplatek znalecký 500 Kč a poplatek za smlouvy pachtovní
4.048 Kč se zřetelem k tomu, že pachtovní právo příslušelo V.